

НИРЪДЪНЪ БУДИТЕЛЪ

АБОНАМЕНТЪ:

за година 50 лева.

Излиза всяка
сряда.

Независимъ вестникъ за християнска просвѣта и информация.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПОПВАСИЛЕЗЪ — Шуменъ
улица „В. Левски“ или печатницата „СПАСЪ ПОПОВЪ“.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

по споразумение.

БРОЯ 1 левъ.

„МИСЪ БАЛКАНЪ“.

В. „Утро“ завидѣ на своя събратъ „Зора“, че прибра доста грѣшни левчета отъ българските праздни джобове по конкурса „Мисъ България“ и, както винаги, „Утро“ — вестникъ само за сензации и дребнавости, решилъ и той да доприбере останалитѣ още изъ джобовѣтъ левчета на младежта: урежда конкурсъ пъкъ той за „Мисъ Балканъ!“ Нестига ли на нещастна България, дето нѣколко седмици обществото бѣше държано въ възбуждение, дето се събудиха много амбиции у млади момичета и дето България съ това изгуби, а не спечели?

Много бѣше нужно сега, когато стомаха ни е празенъ, когато много хора измръха отъ студъ, когато толкова тежести и нещастия висятъ надъ България, да се дразни обществото съ подобни суетни работи — да се избира красавица! Сега на България ще ли е ползата?

Не стигна това, ами сега з. „Утро“ ще прави конкурсъ за „Мисъ Балканъ!“

На в. „Утро“ сигурно му е интересно, че не разбира хала на народа си всрѣдъ тия студове, когато хиляди хора сж петимки за парче хлѣбъ или клечка първо, ами ще дразнимъ обществото съ хубавицитѣ си.

Знае се, че хубостта е нѣщо преходно, че само душевната красота е която заслужава да се цени и конкурира. А ако е въпросъ да се конкурираме съ нашитѣ балкански съседи, нека се направи конкурсъ кой отъ съседитѣ ни е проявилъ най-много чуждестранност, напр., по отношение на своитѣ малцинства. Ако изберемъ въ конкурса на Утро „Мисъ Балканъ“, и даже нека тя да бжде българка, по-леко ли ще ни стане? Само ще натежи джеба на вестникаря.

Апелираме къмъ трезвото българско общество да не се поддава на вестникарскитѣ сензации; да не се възбуждатъ амбициитѣ у младитѣ момичета: да въздигатъ въ култъ физическата си хубостъ, да кокетничатъ и се суетятъ около моди и туалети, а после щикото това общество да обвинява само жената, че била суетна кокетка!

Нека всѣки българинъ и българка се издигне надъ дребнавоститѣ, като се занимава само съ това, което е необходимо, умно и полезно за отдѣлния човѣкъ и за цѣлия българск. народъ.

Ст. Тр-ва.

D-r Klog.

Доброта и слабостъ.

Мнозина ужасно се заблуждаватъ, като смѣтатъ, че „добростъ“ е едно и сжщо нѣщо. Такива добросъдечни хора, слава Богу, има доста — тия себелюбивы свѣтъ. Макаръ и добродушни само, тѣ сж все пакъ единъ видъ добри хора. Тѣ все пакъ подпомагатъ за нравствената доброта. Добросъдечнитѣ иматъ нѣщо като медъ въ кръвта си, но не и достатъчно желѣзо и стомана въ характера си. Тѣ сж меки, склончиви, неустойчиви и лесно убедчиви хора — нуждающи се отъ подкрепа. Съ една дума, тѣ сж слаби

характери, въпрѣки тѣхната добродушностъ. Тѣ не притежаватъ никаква самостоятелностъ, влияятъ се отъ другитѣ до отчаено самоизличване, до формално подчинение, дори до крайностъ. Такъвъ, който толкова много се води отъ другитѣ, че се чувствува като арестуванъ, стои предъ голѣма опасностъ. За него има само едно единствено срѣдство, което би предотвратило тая опасностъ. Това е Богъ! Богъ трѣбва да държи въ ржцетѣ си баланса на човѣшкия животъ, обвитъ въ две обвивки, кждето това „азъ“ и „ти“ сж въ вѣчна борба. Богъ трѣбва ви-

наги да пази равновесието, за да не излезе това „азъ“ по-леко отъ това „ти“, както и това „ти“ да не надтежи и подчини това „азъ“. Всѣка доброта, всѣка любовъ, както и всички искрени отношения на едно чисто и благородно сърдце, биха били валидни предъ Бога само, ако имаме едно пълно равновесие на това „азъ“ и „ти“. Само тогава доброта не би се изродила, не би станала слабостъ.

Родителската доброта е първата доброта, която ние хората приемаме като малка човѣщина. Тя трѣбва и може да бжде едно чудесно изображение на божията Божия доброта. Истинската и нравствената доброта е твърда като диаманта, чиято благородностъ се дооива презъ детската душа. Тя трѣбва да бжде и благотворна като снѣга, подъ който нежнитѣ зародиши свободно растатъ. При все че твърдитѣ диамантъ и крехкиятъ снѣгъ сж две крайности, но ако ги сравнимъ, то все пакъ си приличатъ. И двата еднакво отражаватъ падащата върху тѣхъ слънчева свѣтлина. Така трѣбва и родителската доброта да отражава винаги Божията свѣтлина. Иначе тя би била слабостъ, би била фалшъ. Иначе тя ще кжса юздата винаги тамъ, кждето трѣбва по строго да се държи и наказва. Тукъ необузданитѣ рози на страстта у детето, юношата и девойката не ще могатъ да се одържатъ и, по такъвъ начинъ, тая слаба доброта ще създаде едни слаби, твърдоглави или нахални хора. Хора жалки и вредни, както е вреденъ праха въ улицата. Божията бащинска доброта, обаче, далечъ не е такава. Когато Богъ, обича, той е цѣломъдренъ. Той дава своето целомъдрие на тогава, който заслужава това така, както „позовата прѣчка се отрѣзва, за да даде по-вече плодъ.“

(Следва края.)

Ек. Д-ръ Панайотова.

Платихте ли си абонамента?

пакъ се спре, но този пжтъ съ лицето си къмъ прозорцитѣ. Той се озѣрна на лѣво, на дѣсно и като видѣ, че никого нѣмаше около него да го гледа, почти допрѣ лицето си до стѣклото и се загледа вътре презъ едно малко отверстие, неволно оставено между рамката на прозореца и пердето. Тукъ за Трифунъ се разкри една невѣроятна картина. Стенитѣ на широката стая бѣха изпестрени съ най-разноцаѣтни бси и по тѣхъ висѣха закачени хубави картини и портрети. Въ единия жгълъ на стаята имаше поставена една голѣма печка, която бѣше зачервена като жаръ. Въ срѣдата, около една широка маса, на удобни кресла, седѣха членове на семейството, което живѣеше тукъ. Тѣ вечеряха. Два голѣми бѣли хлѣба бѣха сложени на единия край на

Милостиня.

(Ив. С. Тургеневъ).

Вървѣхъ по улицата.. Спрѣ ме изнемоощѣлъ, одърпанъ старецъ.

Зачервени, сълзящи очи, посинѣли устни, развѣващи се дрипи, нечисти рани.. О, кжкъ немилостиво нищетата бѣше обезобразила това нещастно сжщество!

Просякътъ протѣгаше червената си подпухнала, мръсна ржка.. Той стенѣше, виеше за помощъ.

Почнахъ да ровя изъ джебоветѣ си.. Нито стотинка, ни часовникъ, нито даже носна карпа.. Нищо не съмъ взелъ съ себе си.

А просякътъ все чакаше.. и протегнатата му ржка немощно се люшкеше и треперѣше.

Измченъ и смутенъ, азъ хванахъ мръсната му треперяща ржка и силно я стиснахъ..

— Прости, братко, — нищо нѣмамъ у себе си!

Просякътъ спрѣ върху мене зачервенитѣ си очи. Посинѣлитѣ му устни се усмигнаха и на свой редъ той сжщо ми стисна премръзналитѣ прѣсти.

— Нищо, братко, — промълви той — Благодаря ти и за това. То все пакъ е милостиня.

Разбрахъ, че и азъ получихъ милостиня отъ нещастния просякъ — мой братъ.

Двама богаташи.

(Ив. С. Тургеневъ).

Когато предъ мене превзвѣнахъ богаташа Ротшилдъ, че отъ несмѣнитѣ си богатства отдѣлялъ хиляди за възпитанието на децата, за лѣкуване на болни, за старчески приюти — хваля го и азъ и падамъ въ умиление.

Но, като хваля тоя човѣкъ и като се възхищавахъ отъ дѣлата му, азъ не мога да забравя едно бедно селско семейство, което бѣше прибрало въ порутената си кжщица едно свое племениче — сираче.

— Да вземемъ Катинка, — казваше жената. — Наистина, и последната ни парица ще иде нѣма съ какво да си купимъ солъ за чорбата, но...

— А ние.. и безъ солъ ще я ядемъ — отвѣрна селянинътъ, мжжътъ й.
Колко далечъ е Ротшилдъ отъ този селянинъ!

Прев. Рад. Г. Лѣваковъ.

БЕЛЕЖКИ.

(Сувѣрие)

Единъ вестникъ съобщава:

„На 17 януарий н. г. жителътъ на с. Лѣсковъ долъ, Софийско, — Георги Спасовъ, е извадилъ отъ гроба починалото и погребано негово дете преди 40 дни, за да провѣри да ли има вързанъ нѣкакъвъ жълтъ конецъ на ржката му когото споредъ него значело, че следъ една година ще последва и другъ смъртенъ случай въ това семейство. Намѣрилъ такъвъ конецъ и започналъ да се заканва на съселенина си Таки Бранковъ, че съ разни магии ще го умори. Отъ суевѣрие, къмъ простащина!“

За съжаление, съ магическо чество не се занимаватъ само селяни изъ Софийско. Въ туркашния край врачването и магическото сж обикновено нѣщо не само за селяни, но и за мнозина граждани по-право гражданки. Особно много се занима съ тия глупости турското население, което заразява съ своя примѣръ и българитѣ. Нѣкои турски ходжи били настоящи „чудотворци“: вързватъ и развързватъ. Когато искатъ, правятъ щастливъ, когато желаятъ уморяватъ. Грѣхота е християни да падатъ така низко въ своето маловѣрие, та да сводятъ по ума на невежи или спекуланти хора. Магическото е великъ грѣхъ предъ Бога. Да се пазимъ! При своитѣ болести, несполуки и скѣрби да търсимъ молитвата на църквата и защитата на науката въ лицето на лѣкаря. Който ходи по врачки, казва самъ за себе си, че е закѣснѣлъ съ хиляда години по пжтя на прогреса, който така усиленъ следва човѣчеството.

ТРИФОНЪ.

Бѣше взело да се смърчава, когато по една отъ улицитѣ на нашия градъ премина едно слабишко, облѣчено въ дрипи. То имаше на около десетъ години. На гърба си носѣше една дрипава торба, въ която личеше, че има нѣщо и чѣтъ време на време се спираше, обръщаше се съ гърбъ къмъ стената на нѣкоя сграда, като притискаше товара си къмъ стената, то си отпочиваше. Останало така, то протегаше окжсанитѣ крачи на танталона си надолу, които бѣха съвсемъ кжси, почти до колѣнетѣ, и се мжчеше по този начинъ да покрие зачервитѣ си отъ силния студъ крака, които бѣха спуснати боси въ две сжщо окжсани обувки, широки, съвсемъ не по мѣрка на неговитѣ крака. После то

потриваше вжочениясалитѣ си ржце една о друга и пакъ трѣгваше полека лека, клатушкайки се отъ силния вѣтръ, който духаше на срѣща му.

А зимата бѣше много люта. Студенъ северенъ вѣтръ духаше и парѣше като пламъкъ лицата на случайнитѣ минувачи. Рѣкитѣ бѣха замръзнали до дѣно, а стѣклата на прозорцитѣ се пукаха.

Това бѣше Трифонъ, момче на много бедни родители. Баща си той не помѣтше, защото Трифонъ бѣше на година, когато баща му убиха нѣкъде на война и той остана да живѣе съ майка си, която следъ смъртта на баща му се поболѣ и вече не оздравѣ.

Когато минаваше край една висока, триетажна кжща, на която прозорцитѣ отъ долния етажъ бѣха низки, Трифонъ

масата, а останалата частъ бѣше изпълнена съ много прибори, съдържачи най-вкусни госби, между които се забелязваха и ябълки, и грозде. Едно дете, почти на сжщата възраст, седѣше въ топлия скютъ на майка си и викаше. То не бѣше доволно отъ нѣщо и затова безпокоеше родителитѣ си. Трифонъ гледаше всичко това и не върваше на очитѣ си. Неговото детинско желание, възбудено отъ богатитѣ госби и вкуснитѣ плодове, го бѣше приковало на прозореца и той бѣше забравилъ за майка си, която го чакаше въ този моментъ гладна и изтощена отъ болестта. Но торбата, за която сжщо бѣше забравилъ, падна и го удари въ петитѣ на краката. Трифонъ се стресна, обърна се, нарами торбата и трѣгна къмъ дома си. Две го-

лѣми сълзи се търколиха по лицето му и тамъ тѣ веднагъ замръзнаха отъ силния студъ. Той си спомни, че веднаж майка му бѣше му разказвалъ за такива хора, които понѣкога помисляли и за тѣхъ.

Трифонъ стигна късничъ въ тѣхната кжща. Тя бѣше на края на града, най-накрая, дюзата. Бѣше стара, низка, прихлупена почти до земята, и бѣше направена отъ кирпичъ. Отъ единия край на покривъ керемидитѣ бѣха изпадали. Малко слама бѣха сложили тамъ, но дъждовната вода свободно преминаваше презъ не и бѣше наикиснала по-говѣматъ частъ на стената, която заплащаше да се срути скоро. Вжтрѣ тя бѣше влажна и плесеня сала, миришеше на мухълъ. Бѣше студена като гробъ. Тамъ на една нечиста постеля, замотана въ нѣкакви дрипи, леже

ХРОНИКА.

Въ идния брой ще публикуваме 5 асатия отъ Н. впр. Митрополитъ Симеона за ИМКА.

Утре, недѣля, 5 часа сл. обѣдъ, въ Дома на изкуствата и п. чата ще има забава — Б. тава вечерь — при следния програма:

1. „Живъ е той живъ е“ — хоръ.
2. Сказка за Хр. Ботевъ — отъ г. П. Дачевъ
3. Елегия — Хр. Ботевъ — пѣе г. Доростолски
4. Я надуй лѣдо кавала — пѣе г. З. Пастармаджиевъ
5. Цигулка — свири г. ца Л. Илиева
6. Декламация — г. Хр. Стоянова
7. Молитва и Механата — чете г. Д-ръ Н. Блъсковъ
8. Не плач, майко, не тжжи — пѣе г. ца Андреева
9. Цигулка — свири г. Я. Зехировъ
10. Хумореска — народни умотворения — г. Д. Вичевъ

Токаватъ се членовѣтъ на Шуменското Птицевъдно Дружество, да присѣствуватъ на общо извънредно събрание. което ще се състои на 25 того, понедѣлникъ, въ 6 и половина аса следъ пладне, въ салона на Шуменската Окржна Потоянна Комисия.

Отъ настоятелството

Дирекция на постройкитъ за водоснабдяването на безводния Дели-Орманъ гр. Шумень.

Обявление № 107

Съгласно обявление № 63, публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 255 отъ 12. II 1929 год., на 13 мартъ т. г. въ тържната зала на данъчното управление Дирекцията, ще произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ доставката на единъ комплектъ автомобилни гуми (четири вътрешни и четири външни) съ размѣри 820/120. Приблизителната стойностъ 24,000 — лева. Залогъ за участие въ търга 10% отъ девизната стойностъ въ банково удостоверение.

Предложенията ще се приематъ до 16 часа, следъ което никакви предложения не ще се взематъ подъ внимание. Тържнитъ книжа сж на разположение всѣки работенъ денъ въ Дирекцията. Всички разноси, като публикация, гербъ, данъкъ, който се плаща на половина, и др., сж за смѣтка на предприемача.

гр. Шумень, 18 февруари 1929 год.

Отъ Дирекцията.

Дирекция на постройкитъ за водоснабдяването на безводния Дели-Орманъ гр. Шумень

Обявление № 118

На 1 мартъ т. г. въ Шуменското Данъчно Управление отъ 10 до 11 часа ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ съ четиригодишенъ срокъ, зеленчуковата градина, състояща се отъ 13 декара и 5 ара, която се полива, и 7 декара за сухи засаждания, находяща се въ границитъ на стопанството при помпената централа „Изгрѣвъ“.

Първоначалната цена за декаръ е 800 — лв. за година. За правоучастие въ търга се иска 5% залогъ върху четиригодишния наемъ. Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Поемнитъ условия сж на разположение на интересующитъ се всѣки присѣственъ денъ въ Дирекцията.

Шумень 20 февруари 1929 год.

Отъ Дирекцията.

е болната отъ туберкулоза майка на Трифона. Отъ време време тя се закашляше до изит дане и хращене кръвъ. Като влезе вътре, Трифонъ мушна торбата на земята и съ слъзи си обви въкопнясалитъ си костеливи ржце. Полю шията на майкаси. Тя изва повдигна главата си отъ възглавницата, целуна детето по челото и пакъ я сложи, то се закашли силно и изначи кръвъ. Трифонъ забеля, че стаята бѣше изстинала. Того. Той се втурна къмъ огънето да запали огъня, но бѣше изстинало вече и само че обгорени дървета имаше въстосани върху него. Той ги жжна; една малка искрица изръкна отъ тѣхъ и бърже изсна. А въ това време бурята свири като локомотивна сви-

канята се членкитъ отъ ж. д-во „Родолубие“ на общо събрание въ недѣля 24 т. м. 10 ч. сутринта. Реферира г-жа Свракова — „Факторитъ като отражение върху духа на българина.“

Отъ Настоятелството

Изборътъ за епархийски избиратели въ Шумень, който се състоя презъ м. ноември м. г., е касиранъ отъ Св. Синодъ. На 3-й мартъ т. г. ще се произведатъ нови избори. Всѣко църковно настоятелство отъ всички градове и села въ окржга, безъ Поповска околия, ще изпрати по единъ свой делегатъ въ уречения денъ, който ще гласува за лица, вписани въ предварително изготвенъ каталогъ. Изборътъ ще стане въ Арх. Намѣстничество. Добре е всички християни да се заинтересуватъ отъ този изборъ, а не да оставятъ работата въ ржцетъ на този и онзи, като казватъ, че това било полска работа и да странятъ. Тѣзи избори сж отъ голѣмо значение за живота на църквата, а безъ участието на църквата въ общия животъ на отечеството ние ще се самоубиемъ като народъ.

Презъ тия студове не забравяйте беднитъ. На г-жа Роза Петкова, която внесе за тѣхъ 120 лева, се изказва сърдечна благодарностъ.

ШУМЕНСКА ТЪРГОВСКА БАНКА — ШУМЕНЪ

ОСНОВАНА ВЪ 1881 ГОДИНА.

ПОКАНА

Управителния съветъ на Шуменска Търговска Банка, има честта да покани г. г. Акционеритъ на сжщата да присѣствуватъ на **47-то редовно общо годишно събрание**, което ще се състои на 24 мартъ 1929 г. въ 10 часа преди пладне, въ помещението на Банката при следния дневенъ редъ:

1. **Удобрение** докладитъ на Управителния и Провѣрителния съвети за 1928 г.
2. **Удобрение** равномѣтката и смѣтката „Загуби и печалби“ за 1928 г.
3. **Освобождение отъ отговорностъ** управителния и провѣрителния съвети за управлението на банката презъ 1928 год.
4. **Отмѣнение:**

а) забележката на чл. 37 отъ устава на банката.

б) пунктъ 5 на чл. 44 отъ устава на банката.

5. **Вземане решение:** фондътъ „Пенсии чиновницитъ“ да се прибави къмъ запасния капиталъ.

6. **Избиране:**

а) на двама членове на управителния съветъ, съгласно чл. 27 отъ устава на банката.

б) на единъ запасенъ членъ на управителния съветъ, съгласно чл. 26 отъ устава на банката.

в) на трима членове на провѣрителния съветъ, вмѣсто излѣзлитъ такива и двама тѣхни помощници, съгласно чл. 38 отъ устава на Банката.

За право участие на събранието, акциитъ се депозиратъ въ касата на банката. Акционери, живущи вънъ отъ гр. Шумень, депозиратъ акциитъ си въ Българската Народна Банка или въ Българската Земледѣлска Банка. Депозитането се прекратява за гр. Шумень два дни преди събранието, а за другитъ градове петъ дни преди събранието.

Ако събранието не се състои на 24 мартъ, отлага се за 31 мартъ 1929 година, при сжщия дневенъ редъ, въ сжщото помещение и време.

гр. Шумень 5. февруарий 1929 г.

Отъ Управителния съветъ.

ДОКЛАДЪ.

Отъ провѣрителния съветъ на Шуменската Търговска Банка.

До Господа

Акционеритъ на сжщата Банка

Господа Акционери,

Въ изпълнение на чл. 202 отъ Търговския законъ и чл. 40 отъ устава на банката правихме провѣрка на операциитъ на банката и на банковата каса за изтеклата 1928 год.

Съобщаваме Ви, Господа Акционери, че всички операции сж вършени споредъ предписанията на устава и решенията на управителния съветъ на банката и сж вписани вѣрно въ надлежнитъ регистри. Годишната равномѣтка и смѣтката „Загуби и печалби“ намѣрихме за вѣрно извлечени. Молимъ Ви, прочие, да ги подобрите и освободите отъ отговорностъ управителния и провѣрителния съвети.

гр. Шумень, 5. февруарий 1929 г.

Провѣрителенъ съветъ: Е. Сърмовъ
Янко Геновъ
Ив. Баевъ

РАВНОСМѢТКА

на 31 Декемврий 1928 година.

1	КАСА	1. Въ мелницата 66 997.15	737759	37	1	Капиталъ	4309600
		2. Въ банката 251 863.22			2	Запасенъ капиталъ	1171172
		3. Въ Б. Н. Б. 418,899.—			3	Фондъ пенсии чиновницитъ	212410
2	Недвижими имоти		1754544	—	4	Кредитори тек. с/ки	603803
3	Ценни книжа		163060	—	5	Безлихвени с/ки	103098
4	Общи стоки		4885955	08	6	Срочни влогове	573234
5	Мобили		49728	31	7	Спестовни влогове	13555106
6	Мелница „Съгласие“		7509370	75	8	Депозанти	502000
7	Дебитори тек. с/ки		2196640	—	9	Седанти	526018
8	Кореспонденти		1563156	—	10	Наши ефекти за инкасо	17938
9	Длъжници		5979047	07	11	Печалба	675235
10	Сконтирани п/ци		775341	—			
11	Ипотечни заеми		329480	25			
12	Материали		334422	—			
13	Предплатени застраховки		78271	—			
14	Депозити		502000	—			
15	Чужди ефекти за инкасо		526018	34			
16	Коресп. за инкасо		17988	—			
			27408781	17			27408781

Смѣтка „ЗАГУБИ и ПЕЧАЛБИ“

Да Дава

Къмъ 31 Декемврий 1928 год.

Да Зема

1	На канторски разноси	152758	29	1	Печалба отъ лихви, комисионна, доходи отъ недвиж. имоти и др.	834716	49
2	„ заплати	368134	—	2	Отъ мелница „Съгласие“	405055	84
3	„ погашен. безнадеждни вземания	6300	—				
4	„ недвижими имоти	37344	97				
5	Чиста печалба лв. 675,235.07 разпределена съгласно чл. 44 отъ устава:						
	10% запасенъ капиталъ	67,523.50					
	5% пенсионенъ фондъ	33,761.75					
	5% не р двид. загуби	33,761.75					
	10% възнагр на Управ. съветъ	67,523.50					
	2% „ „ Провѣр	13,504.70					
	4% „ „ служашитъ	27,009.40					
	Дивидентъ по 10 лева на 43,096 акции	430,960.—					
	Недѣлимъ остатѣкъ отнесенъ къмъ фондъ непредв. загуби	1,190.47					
		675235	07				
		123972	33				123972

Счетоводителъ: Н. В. Нейчевъ.

Провѣрителенъ съветъ: Янко Геновъ
Еню Сърмовъ
Ив. Баевъ